

מי אוהב את השבת?

עבודה זרה דף ג עמוד ב - אמר רב יהודה אמר רב: שתיים עשרה שעות הוי היום, שלש הראשונות הקדוש ברוך הוא יושב ועוסק בתורה, שניות - יושב וזן את כל העולם כולו, כיון שרואה שנתחייב עולם כלייה, עומד מכסא הדין ויושב על כסא רחמים, שלישיות - יושב וזן את כל העולם כולו מקרני ראמים עד ביצי כנים, רביעיות - יושב ומשחק עם לוייתן, שנאמר: לוייתן זה יצרת לשחק בו!

-זמן נדיר של ביחד, אין מכשירים ניידים, אין מסיחי דעת, נותר לבנות את היש. כמה פעמים ביום חול (אם בכלל?) יש הזדמנות להיות כולם ביחד.

מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, אחריות הילדים, כל אחד לפי גילו להיות שותף בהכנות. הטרחה לא דווקא בהכנת אוכל וניקיונות אלא גם בהכנת דברים לסעודה (חידונים וכו'). שולחן שבת לא קורה מעצמו כפי שהמאכלים לא קורים מעצמם. לשתף את הילדים במה הם רוצים.

לישון, כדי להתכונן לקראת שולחן שבת כמו שמתכוננים לקראת אורח חשוב.

מצד שני, צריך גמישות בשבתות שונות של החיים ובשלבים שונים (לא מתכננים "גילוי אליהו").

לכוון אל הגדולים ובעקבותיהם לקטנים.

שירי שבת – בסוף אלה הניחוחות, המסורת. לשם צריך לחבר.
שְׁתַּלְתֶּם נְגוּנִים בִּי, אִמִּי וְאָבִי / נְגוּנִים מְזַמְרִים שְׂכוּחִים.

גְּרַעֲיָנִים; גְּרַעֲיָנִים נְשָׂאִם לְבָבִי / עֵתָהּ הֵם עוֹלִים וְצוֹמְחִים.
עֵתָהּ הֵם שׁוֹלְחִים פְּאֻרוֹת בְּדַמִּי / שְׂרָשִׁיָּהֶם בְּעוֹרְקֵי שְׁלוּבִים,
נְגוּנִיָּה, אָבִי, וְשִׁירֵךְ אִמִּי / בְּדַפְקֵי נְעוּרִים וְשָׁבִים.

הִנֵּה אֶזְזֵן שִׁיר עֲרָשִׁי הַרְחוֹק / הִבִּיעַ פִּי אִם אֶלֵּי בֵּת.
הִנֵּה לִי תַזְהַרְנָה בְּדַמְעַ וּשְׁחוֹק / "אִיכָה" וְזַמִּירוֹת שֶׁל שַׁבָּת.
כָּל הֶגְהָ יִתֵּם וְקַל צְלִיל יֵאלֵם / בִּי קוֹלְכֶם הַרְחוֹק פִּי יְהוָה.
עֵינֵי אֶעֱצֵם וְהִרְיֵנִי אֶתְכֶם / מֵעַל לְחֶשְׁכַת הַתְּהוֹם.

מה ההורים אוהבים? קשה לחנך ולא לפי למה שאתה לא.

צריך "מוביל" לשולחן השבת.

אורחים. חסד. גרים. בודדים. "לעולם אל ירבה אדם רעים בתוך ביתו", לעומת "יהי ביתך פתוח לרווחה. איזונים.

לא "פינת הדבר תורה" אלא יצירת עניין. דיון. פתיחת מחשבות, שהתורה תיגע בחייהם (דוגמא – מצורע. שיימינג, חרם, איך מתקנים וכו'). האדמור הזקן – "ללכת עם הפרשה".